26/09/2026

Η υποδοχή του Πατριάρχη Βουλγαρίας στα Ιεροσόλυμα

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων



Με μηνύματα ενότητας και υπέρ επικράτησης της ειρήνης στους Αγίους Τόπους και σε όλο τον κόσμο, πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 25 Σεπτεμβρίου 2026 η επίσημη υποδοχή του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Βουλγαρίας κ.κ. Δανιήλ στα Ιεροσόλυμα, κατά την πρώτη ειρηνική επίσκεψή του στην Αγία Πόλη μετά την εκλογή του στον Πατριαρχικό Θρόνο της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Βουλγαρίας.

Υπενθυμίζεται ότι αυτή είναι η δεύτερη ειρηνική επίσκεψη του Προκαθημένου της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Βουλγαρίας σε άλλη αδελφή Εκκλησία καθώς προηγήθηκε τον Δεκέμβριο 2025 η επίσκεψη στο Σεπτό Κέντρο της Πρωτόθρονης Εκκλησίας στο Φανάρι, το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Ο Πατριάρχης κ.κ. Δανιήλ έφθασε το μεσημέρι της Παρασκευής στο αεροδρόμιο Ben Gurion, όπου έγινε δεκτός από εκπροσώπους του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων

και ακολούθως, μετά από σύντομη ανάπαυση, πραγματοποιήθηκε η επίσημη υποδοχή στην Πύλη του Δαυίδ. Στην υποδοχή παρέστησαν ο Πατριαρχικός Επίτροπος, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιος, ο Γέρων Δραγουμάνος Αρχιμανδρίτης π. Ματθαίος, Προκαθήμενοι και Αρχηγοί των Χριστιανικών Εκκλησιών των Ιεροσολύμων, ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Δημήτριος Αγγελοσόπουλος, ο Διπλωματικός Αντιπρόσωπος της Βουλγαρίας κ. Plamen Ikonomov και μέλη του διπλωματικού και προξενικού σώματος.



Στον Πανίερο Ναό της Αναστάσεως οι δύο Προκαθήμενοι

Ακολούθησε πομπή προς το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, όπου τον Πατριάρχη Βουλγαρίας υποδέχθηκε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, μαζί με τους Αρχιερείς και τους Ιερομονάχους της Αγιοταφιτικής Αδελφότητας. Με την παρουσία ραβδούχων, την τυμπανοκρουσία του Προσκοπικού Σώματος και κωδωνοκρουσίες, η πομπή κατευθύνθηκε διά της Χριστιανικής Οδού προς τον

Πανίερο Ναό της Αναστάσεως.



Στον Πανίερο Ναό ακολούθησε η προσκύνηση της Ιεράς Πλάκας της Αγίας Αποκαθηλώσεως, ενώ στη συνέχεια οι δύο Προκαθήμενοι κατευθύνθηκαν προς τον Πανάγιο Τάφο. Εκεί ο Πατριάρχης Βουλγαρίας ανέγνωσε στη βουλγαρική γλώσσα το Β΄ Εωθινό Ευαγγέλιο της Αναστάσεως και αναπέμφθηκε δέηση. Ακολούθησε Δοξολογία στο Καθολικό του Πανίερου Ναού της Αναστάσεως και οι επίσημες προσφωνήσεις και αντιφωνήσεις των δύο Προκαθημένων.

Η προσφώνηση του Πατριάρχη Ιεροσολύμων: «Ζῶσα μαρτυρία τῆς ἐν Χριστῷ ἑνότητος»

Στην προσφώνηση του ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καλωσόρισε τον Πατριάρχη Βουλγαρίας στους Αγίους Τόπους, υπογραμμίζοντας ότι η επίσκεψή του αποτελεί έμπρακτη μαρτυρία της κοινής ορθόδοξης πίστης και της ενότητας της Εκκλησίας. Παράλληλα, αναφέρθηκε στους διαχρονικούς δεσμούς των δύο Εκκλησιών, στην ιστορική συμπαράσταση του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων προς την Εκκλησία της Βουλγαρίας και στην ανάγκη κοινής

μαρτυρίας υπέρ της ειρήνης, της ανθρώπινης ζωής και της καταλλαγής σε έναν κόσμο που δοκιμάζεται από συγκρούσεις.

Αναλυτικά η προσφώνηση του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου:

««Ἰδού δή τί καλόν ἤ τί τερπνόν, ἀλλ’ ἤ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπί τό αὐτό», (Ψαλμ. 132,1), ἀναφωνεῖ ὁ θεῖος Δαυΐδ.

Μακαριώτατε Μητροπολῖτα Σόφιας καί Πατριάρχα Βουλγαρίας,

ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καί περιπόθητε Ἀδελφέ

καί Συλλειτουργέ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος κύριε Δανιήλ,

Τό δαβιτικόν ρῆμα τοῦτο προσλαμβάνει σήμερον ἰδιαιτέραν ἐκκλησιολογικήν σημασίαν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ, ἐν ᾗ μετά πνευματικῆς χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως ὑποδεχόμεθα τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα, προσερχομένην διά πρώτην φοράν, μετά τήν ἀνάδειξιν Αὐτῆς εἰς τόν Πατριαρχικόν Θρόνον τῆς Ἁγιωτάτης Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας, εἰς τήν Ἁγίαν Σιών καί εἰς τά Πανάγια Προσκυνήματα τῆς θείας ἐνσάρκου Οἰκονομίας.

Ἡ Εἰρηνική αὕτη Ἐπίσκεψις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος οὐχ ἁπλῶς ἀποτελεῖ σημαντικόν ἐκκλησιαστικόν γεγονός, ἀλλ’ εἶναι ὁμολογία τῆς κοινῆς ἡμῶν πίστεως καί ζῶσα μαρτυρία τῆς ἐν Χριστῷ ἑνότητος τῆς Ἁγίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὑμεῖς, ὡς Προκαθήμενος Ἀδελφῆς Ἁγιωτάτης Ὀρθοδόξου Ἡμῶν Ἐκκλησίας, προσέρχεσθε εἰς τούς τόπους, ἐν οἷς τό μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας ἐφανερώθη ἐν τῇ ἱστορίᾳ καί «ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν», (Ἰω. 1,14).

Οἱ πόδες τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἵστανται ἐπί τῆς πόλεως τῆς Μεγάλης, τῆς Ἁγίας Ἱερουσαλήμ, ἐπί τοῦ Γολγοθᾶ, ἐν ᾧ ὁ ἐνανθρωπήσας Λόγος τοῦ Θεοῦ «κλίνας τήν κεφαλήν παρέδωκε τό πνεῦμα» (Ἰω. 19,30)· ἐνταῦθα τό καινόν Μνῆμα, ἐξ οὗ ἀνέτειλε τό ἀνέσπερον φῶς τῆς Ἀναστάσεως· ἐνταῦθα τό θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἀποστολική καθέδρα τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τοῦ πρώτου Ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων.

Ὁ θεῖος Χρυσόστομος, θαυμάζων τήν ἀκατάλυτον ἕλξιν τῶν Ἁγίων Τόπων λέγει τοῖς πιστοῖς: «ἐννόησον τίνος ἕνεκεν ἡ οἰκουμένη συντρέχει ἅπασα, τάφον ἰδεῖν σῶμα οὐκ ἔχοντα· ποία δύναμις ἕλκει τούς ἀπό τῶν περάτων τῆς γῆς, ὥστε ἰδεῖν ποῦ μέν [ὁ Χριστός] ἐτέχθη, ποῦ δέ ἐτάφη, ποῦ δέ ἐσταυρώθη». (ὁμιλία ΡΘ΄, PG 55.)

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, Ἡμεῖς, μετά τῆς περί Ἡμᾶς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῶν τιμίων μελῶν Ἁγιοταφιτικῆς Ἡμῶν Ἀδελφότητος ἀσπαζόμεθα ἐν Κυρίῳ τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα καί τήν τιμίαν Αὐτῆς Συνοδείαν καί ἐκφράζομεν δι' ἔτι μίαν φοράν τήν χαράν ἡμῶν διά τήν παρουσίαν Αὐτῆς ἐν τοῖς Ἁγίοις Τόποις.

Εὐχόμεθα, ὅπως ὁ ἐπί τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ Σταυρωθείς καί ἐκ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τριήμερος Ἀναστάς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐνισχύῃ τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα εἰς τήν ὑψηλήν Πατριαρχικήν Αὐτῆς διακονίαν, διαφυλάττῃ τήν Ἁγιωτάτην Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Βουλγαρίας καί τόν εὐσεβῆ λαόν αὐτῆς καί κρατύνῃ ἔτι μᾶλλον τούς ἱερούς καί ἀδελφικούς δεσμούς μεταξύ τῶν Ἁγιωτάτων Ἐκκλησιῶν Ἱεροσολύμων καί Βουλγαρίας, εἰς δόξαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί οἰκοδομήν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Καλῶς ἤλθατε, Μακαριώτατε καί Ἅγιε Ἀδελφέ, εἰς τήν Ἁγίαν Σιών, εἰς τήν Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν καί εἰς τόν Πανάγιον καί Ζωοδόχον Τάφον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Η αντιφώνηση του Πατριάρχη Βουλγαρίας: «Ἐρχόμεθα πρὸς Ὑμᾶς… ἐν εἰρήνῃ»

Στην αντιφώνηση του, ο Πατριάρχης Βουλγαρίας κ.κ. Δανιήλ εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του για τη θερμή υποδοχή και μίλησε για την πνευματική χαρά της συνάντησης των Ορθοδόξων Εκκλησιών στους Αγίους Τόπους. Η αντιφώνησή του ανέδειξε το μήνυμα της ειρηνικής επίσκεψης, της ενότητας στην πίστη και της μυστηριακής κοινωνίας, ενώ παράλληλα αναφέρθηκε στην ιστορική σχέση της Ορθόδοξης Βουλγαρίας με τα Ιεροσόλυμα και στη διαχρονική συμπαράσταση του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων κατά τις δύσκολες περιόδους που αντιμετώπισε η Εκκλησία της Βουλγαρίας.

Αναλυτικά η αντιφώνηση του Πατριάρχη Βουλγαρίας κ.κ. Δανιήλ:

«Μακαριώτατε,

Εὐχαριστίαν καὶ δοξολογίαν ἀναπέμπομεν τῷ Πανοικτίρμονι Κυρίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀξιώσαντι ἡμᾶς νὰ εὑρεθῶμεν ἐνταῦθα, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῶν Ἱεροσολύμων, ἐξ ἧς προῆλθον πᾶσαι αἱ κατὰ τόπους Ἐκκλησίαι. Ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην ἐκφράζομεν καὶ πρὸς Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, διά τε τὴν ἀδελφικὴν πρόσκλησιν πρὸς πραγματοποίησιν τῆς παρούσης εἰρηνικῆς ἐπισκέψεως εἰς τὸ καθ' Ὑμᾶς παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καὶ διὰ τοὺς θερμοὺς λόγους τῆς προσφωνήσεως Ὑμῶν. Τούτους ἠκούσαμεν μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἐν τῷ πανσέπτῳ δι'ὅλους τοὺς χριστιανοὺς τόπῳ τούτῳ, τῷ πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐνώπιον τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου. Ἐπιτρέψατε, λοιπόν, ἡμῖν νὰ ἐκφράσωμεν ἐν πρώτοις τὴν ἐξισταμένην πνευματικὴν ἡμῶν χαράν, ἥτις πληροῖ τὰς καρδίας πάντων ἡμῶν, ὁσάκις συνερχόμεθα ἐπὶ τὸ

αὐτὸ μετὰ τῶν ἐν πίστει ἀδελφῶν, κοινωνοῦντες τῆς αὐτῆς ἐλπίδος τῆς Ἀναστάσεως. Τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν ταύτην ἐξυμνεῖ ἤδη ὁ ψαλμῳδὸς καὶ προφητάναξ Δαβίδ, μακαρίζων τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι κοινωνίᾳ τῶν ἀδελφῶν: «ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν καὶ ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος» (Ψαλμ. 132, 1-3).

Ἐρχόμεθα πρὸς Ὑμᾶς καὶ πρὸς τὴν ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων ἐν εἰρήνῃ! Ἐν τῇ εἰρήνῃ, ἣν κατέλιπεν ἡμῖν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, εἰπὼν πρὸς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητάς: «Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν» (Ἰω. 14, 27). Ἐρχόμεθα πρὸς μαρτυρίαν τῆς ἐν πίστει ἑνότητος ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας μυστηριακῆς κοινωνίας ἐν τῷ Πνεύματι τῆς Ἀληθείας καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ τῆς Εὐχαριστίας. Ἐρχόμεθα ἐμφορούμενοι ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ βαθυτάτου σεβασμοῦ πρὸς τὴν Ὑμετέραν λίαν ἀγαπητὴν καὶ σεβασμίαν Μακαριότητα καὶ πρὸς τὴν ἔνδοξον καὶ μαρτυρικὴν Σιωνίτιδα Ἐκκλησίαν. Ἡ δὲ χαρὰ ἡμῶν ἐπαυξάνεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ εἰρηνικὴ αὕτη ἐπίσκεψις εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων πραγματοποιεῖται κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς μεγάλης ἑορτῆς, καθ’ ἣν ἀναμιμνῃσκόμεθα τῆς εὑρέσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τῆς ἁγίας ἰσαποστόλου αὐτοκρατείρας Ἑλένης καὶ τοῦ ἁγίου προκατόχου Ὑμῶν, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων Μακαρίου τοῦ Α΄. Μεγάλην τιμὴν καὶ γνησίαν πνευματικὴν εὐφροσύνην ἀποτελεῖ δι’ ἡμᾶς ὁ μεθ’ Ὑμῶν συνεορτασμὸς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, τὸν ὁποῖον ἡγίασεν ὁ Θεάνθρωπος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τῶν σταυρικῶν αὐτοῦ παθῶν καὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, πρὸς σωτηρίαν ἑκάστου ἐξ ἡμῶν καὶ σύμπαντος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, τῆς πρώτης ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος καὶ τῆς πρώτης συνόδου τῶν ἁγίων ἀποστόλων, μέχρι τῶν καθ’ ἡμᾶς ἡμερῶν, ἡ Ἁγία Πόλις Ἱερουσαλὴμ ἀποτελεῖ φυσικὸν πόλον ἕλξεως τῶν ἀνὰ τὴν οἰκουμένην χριστιανῶν, ἰδιαιτέρως δὲ ἡμῶν τῶν ὀρθοδόξων. Οὕτω καὶ ὁ ὀρθόδοξος βουλγαρικὸς λαός, καθ’ ὅλην τὴν ὑπερχιλιετῆ χριστιανικὴν αὐτοῦ πορείαν, διαφυλάσσει τὴν εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους προσκυνηματικὴν ἱεραποδημίαν ὡς μίαν τῶν ἱερωτέρων καὶ σεβασμιωτέρων παραδόσεών του. Τὸ προσκύνημα εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον ὑπῆρξε διὰ δεκάδας γενεῶν τῶν προγόνων ἡμῶν μία ἐκ τῶν σημαντικοτέρων καὶ πολυτιμοτέρων στιγμῶν τοῦ βίου των. Οὗτοι προσήρχοντο ἐνταῦθα μετὰ σταθηρᾶς πίστεως, εἰλικρινοῦς μετανοίας καὶ βαθυτάτης εὐλαβείας πρὸς τὰ πανίερα προσκυνήματα τῶν Ἁγίων Τόπων, διατηροῦντες οὕτω ζῶντα τὸν δεσμὸν τῆς ὀρθοδόξου Βουλγαρίας μετὰ τῆς Ἁγίας Πόλεως καὶ τῆς ἐν αὐτῇ παροικούσης ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας.

Δὲν δυνάμεθα, Μακαριώτατε, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, νὰ μὴν μνημονεύσωμεν καὶ τοὺς πατροπαραδότους ἀδελφικοὺς δεσμοὺς μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Πόλεως ταύτης καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας – δεσμοὺς

χιλιετοῦς ἱστορίας, ἑδραιουμένους εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην, τὴν ἀμοιβαίαν συμπαράστασιν καὶ τὴν ἀγαστὴν συνεργασίαν.

Ἰδιαιτέρως δὲ προσήκει σήμερον νὰ ἐξάρωμεν τὴν ἀδελφικὴν συμπαράστασιν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων κατὰ τὰς δυσχερεῖς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν περιστάσεις τοῦ σχίσματος. Οὐδέποτε θὰ λησμονήσωμεν τὴν εἰρηνοποιὸν στάσιν καὶ συμφιλιωτικὴν συμβολὴν τῶν ἀξίων προκατόχων Ὑμῶν, τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Κυρίλλου τοῦ Β΄ κατὰ τὴν Σύνοδον τοῦ 1872 καί, μεταγενεστέρως, τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων Νικοδήμου καὶ Δαμιανοῦ, οἵτινες περιέβαλλον τὸν λαὸν ἡμῶν μετ' ἰδιαιτέρας συμπαθείας. Εὐγνωμόνως θὰ ἐνθυμούμεθα πάντοτε τὴν μεσολάβησιν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων εἰς τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἄρσιν τοῦ σχίσματος, κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ 1930 μέχρι καὶ τῆς ὁριστικῆς αὐτοῦ ἐπιλύσεως, τὴν 22αν Φεβρουαρίου 1945, πρὸς ὑπέρβασιν τῆς θλιβερᾶς ἐκείνης ἐκκλησιαστικῆς ἀνωμαλίας. Ἀνακαλοῦμεν εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν τὴν σεπτὴν μορφὴν τοῦ ἀοιδίμου ἐπισκόπππου Στοβίων Βόριδος, μετέπειτα μητροπολίτου Νευροκοπίου καὶ μαρτυρικῶς ἀναιρεθέντος ὑπὸ τοῦ ἀθέου καθεστῶτος ἐν Βουλγαρίᾳ, ὅστις ἐπεσκέφθη τὴν Ἁγίαν Πόλις καὶ διεξῆγε τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἄρσιν τοῦ σχίσματος.

Ἐν ἐπιστολῇ αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπολίτην Πτολεμαΐδος Κελαδίωνα, ἐν ἔτει 1933, γράφει χαρακτηριστικῶς: «Ἡ παραμονή μου εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν καὶ εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν θὰ μείνῃ δι' ἐμὲ ἀλησμόνητος καθ' ὅλον μου τὸν βίον... Εἰς ὅλην τὴν Ἁγιοταφιτικὴν Ἀδελφότητα θὰ μείνω ἐσαεὶ εὐχαριστημένος καὶ ὑποχρεωμένος διὰ τὴν μεγάλην καὶ ἐγκάρδιον ἀδελφικὴν προσοχήν». Διαβεβαιοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ὅτι ἡ ὀρθόδοξος Βουλγαρία καὶ τὸ Πατριαρχεῖον Βουλγαρίας διατηροῦν ἀνεξίτηλον τὴν μνήμην τῆς συμπαραστάσεως καὶ τῆς ἀγάπης ταύτης καὶ θὰ περιβάλλουν ἐσαεὶ μετ' εὐγνωμοσύνης τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων.

Οἱ στερεοὶ οὗτοι ἀδελφικοὶ δεσμοὶ ἑνότητος καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἡμῶν ἐκραταιώθησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν περαιτέρω προϊόντος τοῦ χρόνου, τόσον ὑπὸ τῶν ἀξίων προκατόχων Ὑμῶν ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου, ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν πρὸ ἡμῶν προκαθημένων τοῦ Πατριαρχείου Βουλγαρίας, τῶν μακαριστῶν Πατριαρχῶν Κυρίλλου, Μαξίμου καὶ Νεοφύτου. Μετὰ τῆς αὐτῆς ταπεινῆς προαιρέσεως καὶ τῆς ἀποφασιστικότητος νὰ ἀναδειχθῶμεν ἀντάξιοι τῶν προκατόχων ἡμῶν, ἀνεδεξάμεθα καὶ ἡμεῖς τὴν εὐθύνην τῆς συνεχίσεως τῆς διακονίας των. Ὅθεν δεόμεθα τοῦ Φιλευσπλάγχνου ἡμῶν Θεοῦ ὅπως κραταιώσῃ ἡμᾶς ἐν τῇ κοινῇ ἡμῶν προσπαθείᾳ πρὸς στερέωσιν τῆς πανορθοδόξου ἑνότητος καὶ κήρυξιν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Εἴθε ἡ παροῦσα συνάντησις καὶ αἱ ἡμέραι, τὰς ὁποίας θὰ διέλθωμεν ὁμοῦ ἐν προσευχῇ καὶ κοινωνίᾳ ἀδελφικῇ, νὰ ἀποτελέσουν μίαν ἔτι τηλαυγῆ μαρτυρίαν τῆς εὐλογημένης ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἑνότητος, τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἀληθείας τῆς ἁγίας καὶ σωτηριώδους ὀρθοδόξου πίστεως, ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν

μερίμνης ὑπὲρ τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐκτενῶς καὶ διαπρυσίως δεόμεθα σήμερον ὑπὲρ εἰρήνης καὶ εὐδοκίας μεταξὺ πάντων τῶν λαῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων τῶν Ἁγίων Τόπων, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ συμπάσης τῆς οἰκουμένης, τῆς δοκιμαζομένης ὑπὸ διενέξεων καὶ αἱματηρῶν συγκρούσεων. Ἡ παροῦσα συνάντησις παρέχει ἡμῖν ἔτι μίαν εὐκαιρίαν νὰ ὑψώσωμεν ὁμοῦ τὴν φωνὴν τῆς ἁγίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπὲρ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ τῆς ἀξίας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Νὰ καταθέσωμεν κοινὴν μαρτυρίαν περὶ τοῦ Φωτός, ὅπερ ἀνέτειλεν ἐν τοῖς τόποις τούτοις πρὸ δύο χιλιετιῶν διὰ τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Ἐκεῖνος ἐγεννήθη ὡς ἄνθρωπος, ἔπαθεν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ κατεδέξατο τὸν σταυρικὸν θάνατον, ἵνα ἀναστῇ νικητὴς τοῦ θανάτου καὶ χαρίσηται ἡμῖν τὴν ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς φθορᾶς ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, κατὰ τὸν ἴδιον αὐτοῦ λόγον: «ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν», (Ἰω. 10, 10).

Ἡ Καινὴ Διαθήκη, ἣν συνῆψεν ὁ Θεὸς μετὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ Διαθήκη τῆς συγχωρήσεως πάντων, τῆς καταλλαγῆς καὶ τῆς ἀγάπης. Εἴθε ἡ ἀγάπη αὕτη, ἣν πρῶτος ἐφανέρωσεν αὐτὸς ὁ Θεός, νὰ κατευθύνῃ σταθηρῶς καὶ ἀσφαλῶς πάντας τοὺς λογισμοὺς καὶ τὰς πράξεις ἡμῶν, ἐν τῷ καθ' ἡμέραν ἀγῶνι πρὸς οἰκοδομὴν τῆς ἁγίας αὐτοῦ Ἐκκλησίας.

Εἴθε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἐκχυθὲν δαψιλῶς ἐπὶ τοὺς μαθητὰς ἐν τῷ ὑπερῴῳ τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ ἀναδεῖξαν αὐτοὺς ἀποστόλους καὶ κήρυξας τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, νὰ πληροῖ καὶ νὰ καθοδηγῇ καὶ ἡμᾶς εἰς νομὰς σωτηρίους. Ἂς παραμένῃ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα ὁ ἀψευδὴς οὗτος σύμβουλος ἐν τῇ ποιμαντικῇ ἡμῶν διακονίᾳ εἰς τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀρχιποίμενος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ πρὸς ὠφέλειαν καὶ προκοπὴν τῶν ὑπ' Αὐτοῦ ἐμπιστευθέντων ἡμῖν τέκνων, ὡσαύτως δὲ καὶ πάσης τῆς ἀνὰ τὴν οἰκουμένην ἀνθρωπότητος.

Ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν!».


Photo: STUDIO SAMI

Μετά τις προσφωνήσεις ακολούθησε η προσκύνηση στον Φρικτό Γολγοθά και η άνοδος των δύο αντιπροσωπειών, με πομπή, προς το Πατριαρχείο. Ακολούθησε νέα ανταλλαγή προσφώνησης και αντιφώνησης, με τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων να αναδεικνύει εκ νέου τη σημασία της ενότητας της Εκκλησίας.

Η δεύτερη προσφώνηση του Πατριάρχη Ιεροσολύμων: «Ὅπλον εἰρήνης» ο Τίμιος Σταυρός

Στη δεύτερη προσφώνησή του, ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων αναφέρθηκε ιδιαίτερα στον συμβολισμό του Τιμίου Σταυρού ως «ὅπλου εἰρήνης» και «ἀήττητου τροπαίου», συνδέοντάς τον με το χρέος της Εκκλησίας να μαρτυρεί την καταλλαγή, την ειρήνη και την ενότητα σε έναν κόσμο που δοκιμάζεται από πολέμους και διαιρέσεις. Παράλληλα, συνέδεσε την επίσκεψη του Πατριάρχη Δανιήλ με τη διακονία για την ενότητα των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών και του απένειμε, ως έκφραση τιμής και αδελφικής αγάπης, τον Σταυρό του Παναγίου Τάφου.

Αναλυτικά η δεύτερη προσφώνηση του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου:

«Μακαριώτατε καὶ Ἁγιώτατε Πατριάρχα Βουλγαρίας καὶ Μητροπολῖτα Σόφιας,

ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε Ἀδελφὲ

καὶ Συλλειτουργὲ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Δανιήλ,

Σεβασμία Συνοδεία τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος,

Ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ ἀγαλλιάσεως ὑποδεχόμεθα σήμερον τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα εἰς τὸ καθ’ Ἡμᾶς Παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ἐπὶ τῇ πρώτῃ Εἰρηνικῇ Ὑμῶν Ἐπισκέψει ὡς Πατριάρχου Βουλγαρίας, καὶ συναγαλλόμεθα μετὰ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας, εὐχαριστοῦντες καὶ δοξολογοῦντες τὸν Παντοδύναμον Θεόν διὰ τὴν ἀνάδειξιν Ὑμῶν εἰς τὸν περίβλεπτον Πατριαρχικὸν Θρόνον.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας, σεμνυνομένη διὰ τὰς βαθείας αὐτῆς χριστιανικὰς ρίζας καὶ τὴν μακραίωνα πνευματικὴν αὐτῆς παράδοσιν, διαφυλάσσει ὡς πολύτιμον παρακαταθήκην τὴν πίστιν, ἣν ἐδέξατο ὁ Βουλγαρικὸς λαὸς ἐπὶ τοῦ Ἡγεμόνος Βόριδος Α΄ κατὰ τὸ ἔτος 864, ἐν τῇ ἐποχῇ τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου καὶ τῶν μαθητῶν αὐτῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ Ἅγιος Ναούμ. Τὴν πλουσίαν ταύτην πνευματικὴν κληρονομίαν κομίζει σήμερον ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλήμ καὶ εἰς τὴν Μητέρα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἅμα δὲ καὶ τὴν ζῶσαν μαρτυρίαν τῆς συγχρόνου Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας.

Ἡ εὐλογημένη παρουσία τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος συμπίπτει μετὰ τῆς λαμπρᾶς πανηγύρεως τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Ἐνταῦθα, ἐν τοῖς Ἁγίοις Τόποις, ἔνθα ἐτελεσιουργήθη τὸ μυστήριον τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία ἀναφωνεῖ μετὰ τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου:

«Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον».

Κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην Δεσποτικὴν ἑορτήν, ἀναμιμνῃσκόμεθα οὐ μόνον τοῦ σωτηρίου Πάθους καὶ τῆς Σταυρώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὐδὲ μόνον τῆς εὑρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῆς Ἁγίας Ἰσαποστόλου Ἑλένης ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ προκατόχου ἡμῶν Ἁγίου Μακαρίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἀλλὰ καὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ἑνότητος τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Χριστός, ἐκτείνας ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους Αὐτοῦ χεῖρας, περιέπτυξε δι' αὐτῶν σύμπασαν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἐκάλεσε πάντας εἰς τὴν σωτήριον αὐτοῦ κοινωνίαν. Διὸ καὶ ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ καθίσταται δι' ἡμᾶς «ὅπλον εἰρήνης» καὶ «ἀήττητον τρόπαιον», σημεῖον καταλλαγῆς, κοινωνίας καὶ ἑνότητος.

Ἰδιαιτέρως δὲ σήμερον, ἐν κόσμῳ δοκιμαζομένῳ ὑπὸ πολέμων, βίας, συγχύσεως, ἀπογνώσεως καὶ πνευματικῆς ἀποστασίας, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καλεῖται νὰ δίδῃ ἀδιαλείπτως τὴν μαρτυρίαν τῆς καταλλαγῆς, τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως, τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς εἰρήνης. Ἡ μαρτυρία αὕτη ὅμως ἀσθενεῖ ἕνεκα τῶν ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν καὶ τῶν διαιρέσεων. Διὸ καὶ ἐπιβάλλεται ὅπως ἐργαζώμεθα ἀόκνως πρὸς διαφύλαξιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς ἑνότητος, «σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφ. 4,3).

Ἐκ τοῦ φρικτοῦ Γολγοθᾶ καὶ τοῦ Ζωοδόχου Τάφου, ἐκ τῶν τόπων δηλονότι τῆς Σταυρώσεως καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἀναπέμπομεν θερμὴν δέησιν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἑνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα ἡ κοινὴ Ὀρθόδοξος

μαρτυρία καταστῇ ἔτι ἰσχυροτέρα ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ.

Ἡ πρόσφατος ἐπίσκεψις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ νῦν Εἰρηνικὴ Ὑμῶν Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἁγίαν Σιών καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Παναγίου Τάφου ἀποτελοῦν ἔμπρακτον μαρτυρίαν τῆς μερίμνης Ὑμῶν διὰ τὴν ἑνότητα καὶ τὴν εἰρήνην τῶν κατὰ τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἐκτιμῶντες δεόντως τὴν πρωθιεραρχικὴν διακονίαν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ τὴν εὐλάβειαν καὶ ἀγάπην Ὑμῶν πρὸς τὰ Πανάγια Προσκυνήματα καὶ τὴν Ἁγίαν Γῆν, ἡγούμεθα προσήκον, ἐπὶ τῇ ἱερᾷ ταύτῃ πανηγύρει τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, νὰ ἀπονείμωμεν εἰς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα τὸν Σταυρὸν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὡς ἔκφρασιν τιμῆς καὶ ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, δι' Ὑμῶν δὲ καὶ πρὸς ἅπαν τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας.

«Ἵνα ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Σταυροῦ» (Ἐφ. 2,16), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος. Εἴη οὖν ὁ Τίμιος Σταυρὸς πηγὴ δυνάμεως καὶ θείας ἐνισχύσεως εἰς τὴν ὑψηλὴν πρωθιεραρχικὴν διακονίαν Ὑμῶν, ἵνα ποιμαίνητε θεοφιλῶς τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας καὶ συμβάλλητε, μετὰ τῶν λοιπῶν Προκαθημένων τῶν κατὰ τόπους Ἁγιωτάτων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, εἰς τὴν διαφύλαξιν τῆς εἰρήνης, τῆς ὁμονοίας καὶ τῆς ἑνότητος τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης εἴθε να εὐλογῇ καί να ἐνισχύῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ ἅπαν τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς πεφιλημένης Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας.

Ἄξιος!

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα! Mnogaya leta!"



Η δεύτερη αντιφώνηση του Πατριάρχη Βουλγαρίας: «Εἴθε ὁ Σταυρὸς Αὐτοῦ… νὰ ὁδηγῇ… εἰς τὴν καταλλαγήν»

Στην δεύτερη αντιφώνηση του ο Πατριάρχης Βουλγαρίας εξέφρασε εκ νέου τη βαθιά του συγκίνηση για την υποδοχή και τόνισε ότι η παρουσία του στην Αγία Σιών συνδέεται με την ελπίδα που πηγάζει από τον Σταυρό και την Ανάσταση του Χριστού. Επικαλέστηκε το κοινό χρέος για ειρήνη στην Αγία Γη και σε ολόκληρο τον κόσμο, ευχόμενος ο Σταυρός του Χριστού να οδηγήσει σε καταλλαγή, αδελφική ομόνοια και διαφύλαξη της ενότητας της Εκκλησίας. Παράλληλα, ευχαρίστησε τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων για την απονομή του παρασήμου του Σταυρού του Παναγίου Τάφου.

«Μακαριώτατε Πατριάρχα Ἱεροσολύμων, ἐν Χριστῷ λίαν ἀγαπητὲ Ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ, Προκαθήμενε τοῦ παλαιφάτου Θρόνου τῆς Ἁγίας Σιών, κύριε Θεόφιλε,

Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς,

Σεβαστοὶ πατέρες,

Ἀγαπητοὶ ἐν Κυρίῳ ἀδελφοί,

Μετὰ βαθείας συγκινήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης εὐχαριστοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα διὰ τὴν θερμὴν καὶ ἀδελφικὴν ὑποδοχήν, καθὼς καὶ διὰ τοὺς λόγους, μὲ τοὺς ὁποίους ἐτιμήσατε ἡμᾶς, τὴν συνοδείαν ἡμῶν καὶ σύμπασαν τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Βουλγαρίας. Ἡ πρώτη ἡμῶν εἰρηνικὴ ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἁγίαν Σιὼν ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς ἀπερίγραπτον εὐλογίαν. Ἐνταῦθα, ἐνώπιον τοῦ φρικτοῦ Γολγοθᾶ καὶ τοῦ Παναγίου Τάφου, συναισθανόμεθα βαθύτερον ὅτι ἡ ἐλπὶς τῆς Ἐκκλησίας θεμελιοῦται ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς ζωηφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μᾶς συνεκίνησαν ἰδιαζόντως οἱ λόγοι Ὑμῶν περὶ τῆς μακραίωνος χριστιανικῆς παρουσίας τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ εἰς τὰ ηὐλογημένα τοῦτα ἐδάφη. Ἐκ μέρους τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μεταφέρομεν πρὸς Ὑμᾶς τὴν ἀγάπην καὶ τὰς ἐκθύμους αὐτοῦ εὐχάς. Ἡ σημερινὴ συνάντησις εἰς τὴν Μητέρα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἀνανεώνει τοὺς ἰσχυροὺς πνευματικοὺς δεσμοὺς μεταξὺ Ἱεροσολύμων καὶ Βουλγαρίας. Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης τὴν Ἁγιοταφιτικὴν Ἀδελφότητα διὰ τὴν ἄοκνον, ἀπερίσπαστον καὶ ἀφωσιωμένην αὐτῆς διακονίαν εἰς τὰ πανίερα προσκυνήματα τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου.

Ἐν αὐταῖς ταύταις ταῖς ἡμέραις τῆς ἑορτῆς τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἀναπέμπομεν ἰδιαιτέραν δέησιν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῇ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἅπαντι. Εἴθε ὁ Κύριος νὰ ἐπιστηρίζῃ πάντας ὅσοι δοκιμάζονται ἀπὸ τὴν βίαν, τοὺς ὀδυνηροὺς πολέμους, τὰς καταστροφάς, τὴν ἀνασφάλειαν καὶ τὸν φόβον. Εἴθε ὁ Σταυρὸς Αὐτοῦ, τὸ «ὅπλον εἰρήνης», νὰ βάλῃ ἔξω πάντα φόβον καὶ νὰ ὁδηγῇ καὶ ἡμᾶς εἰς τὴν καταλλαγήν, τὴν ἀδελφικὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν διαφύλαξιν τῆς περιποθήτου ἑνότητος τῆς Ἐκκλησίας.

Εὐχαριστοῦμεν ἐκ βάθους καρδίας τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα διὰ τὴν εἰς ἡμᾶς λίαν τιμητικὴν ἀπονομὴν τοῦ παρασήμου τοῦ Σταυροῦ τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἀσμένως καὶ πανευγνωμόνως δεχόμεθα τὴν ἱερὰν ταύτην διάκρισιν ὡς ἔκφρασιν τῆς Ὑμετέρας ἐξιδιασμένης ἀδελφικῆς ἀγάπης πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐν ταὐτῷ πρὸς ἅπαν τὸ εὐσεβὲς καὶ φιλόχριστον πλήρωμα τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἐκκλησίας. Νὰ εἶσθε βέβαιος ὅτι θὰ ἀποτελῇ δι' ἡμᾶς διαρκῆ ὑπόμνησιν τῆς σημερινῆς φιλαδέλφου συναντήσεως καὶ τῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν.

Μακαριώτατε, εὐχόμεθα ὁ Ἀναστὰς Κύριος νὰ χαρίζῃ Ὑμῖν ὑγίειαν σταθηράν, δύναμιν καὶ μακροημέρευσιν, καὶ νὰ ἐνισχύῃ ὅλην τὴν Ἁγιοταφιτικὴν Ἀδελφότητα εἰς τὴν περίπυστον ἱερὰν αὐτῆς διακονίαν. Εἴθε ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης νὰ εὐλογῇ τὴν

Ἁγίαν Σιών, τὰς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ πάντας τοὺς λαοὺς τῆς γῆς.

Εἰς πολλὰ ἔτη, Μακαριώτατε!»



Η παρασημοφόρηση του Πατριάρχη Βουλγαρίας

Στη συνέχεια ακολούθησε η παρασημοφόρηση του Πατριάρχη Βουλγαρίας κ.κ. Δανιήλ με το Παράσημο του Μεγαλοσταύρου του Τάγματος των Ιπποτών του Παναγίου Τάφου. Παράσημα του Ανωτέρου Ταξιάρχου του ίδιου Τάγματος απονεμήθηκαν επίσης στον Μητροπολίτη Νευροκοπίου κ. Σεραφείμ και στον Επίσκοπο Μελενίκου κ. Γεράσιμο.

Ακολούθησε ανταλλαγή δώρων, σε κλίμα ευχαριστίας και δοξολογίας προς τον Θεό για την ευκαιρία της ειρηνικής επίσκεψης και της εν Χριστώ κοινωνίας των δύο Εκκλησιών, με την κοινή αυτή συνάντηση να αναδεικνύεται σε μαρτυρία ενότητας, ειρήνης και καταλλαγής προς τον σύγχρονο κόσμο.

Η ημέρα ολοκληρώθηκε με δείπνο που παρέθεσε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος στο ξενοδοχείο Notre Dame προς τιμήν του Πατριάρχη

Βουλγαρίας και της συνοδείας του.



Το πρόγραμμα της ειρηνικής επίσκεψης

Το πρόγραμμα της ειρηνικής επίσκεψης περιλαμβάνει επίσημες συναντήσεις και ομιλίες, τέλεση ιερών ακολουθιών ενώπιον χριστιανικών ιερών και συλλείτουργο από τους δύο Προκαθημένους την Κυριακή, στις 27 Σεπτεμβρίου 2026, ημέρα κατά την οποία εορτάζεται με το παλαιό εορτολόγιο η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού.

Η επίσκεψη θα συνεχιστεί στο Βασίλειο της Ιορδανίας, όπου το πρόγραμμα περιλαμβάνει συναντήσεις και προσκυνηματικές επισκέψεις. Έχει επίσης προγραμματιστεί συνάντηση του Πατριάρχη κ.κ. Δανιήλ με τον Βασιλιά της Ιορδανίας Αμπντάλα Β΄.



Photo: STUDIO SAMI


Photo: STUDIO SAMI


Photo: STUDIO SAMI


Photo: STUDIO SAMI


Photo: STUDIO SAMI


Photo: STUDIO SAMI


Photo: STUDIO SAMI


Photo: STUDIO SAMI



Photo: STUDIO SAMI



Photo: STUDIO SAMI


Photo: STUDIO SAMI


Photo: STUDIO SAMI


ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ


Photo: STUDIO SAMI




ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ






ΠΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ








Photo: STUDIO SAMI



Photo: STUDIO SAMI



Photo: STUDIO SAMI


Photo: STUDIO SAMI


Photo: STUDIO SAMI


Photo: STUDIO SAMI


Photo: STUDIO SAMI